

संपादकीय लेखणीतून...

यूपीआय आता निशुल्क नाहीच!

अतिशय लोकप्रिय बनलेले युनिफाईड पेमेंटस इंटरफेस (यूपीआय) प्रणालीद्वारे होणाऱ्या व्यवहारांवर अतिशय शुल्क आकारणीच्या (मर्चंट डिस्काउंट रेट-एमडीआर) दिवने केंद्र सरकारने पाऊल टाकले आहे असे दिसते. या संदर्भात सरकारने मांडलेले कर दुस्तरी विधेयक गुरुवारी लोकसभेत प्रचंड गदारोळत मंजूर झाले. केंद्रीय अर्थमंत्री निर्मला सीतारामन यांनी पेमेंट अँड सेटलमेंट सिस्टीम कायदा दुस्तरी विधेयक लोकसभेत मांडले. या विधेयकाला चर्चीतता आवाजी मतदानाने मंजुरी देण्यात आली. ऑनलाईन व्यवहारांवर सेवा पुरवठादार बँका आणि देयक कंपन्यांना शुल्क आकारणी करण्यास असलेली मनाईची तरतुद या विधेयकाद्वारे रद्द करण्यात आली आहे. आरटीओएस आणि एनईएफटी व्यवहारांवर सध्या शुल्क आकारणी केली जाते. मात्र, यूपीआय आणि रूपाई कॅश व्यवहारांवर सध्या शुल्क आकारणी केली जात नाही. मंजूर विधेयकामुळे या व्यवहारांवर शुल्क आकारणीची वदल आता मोकळी झाली आहे. प्रक्रिया शुल्क आकारणी करण्यासाठी या विधेयकामुळे कायदा कायदेशीर बदल करिता येणार आहे. ग्राहक आणि खेळ्याच्या व्यवसायांना डिजिटल व्यवहारांवर अल्प शुल्क आकारणी करून बँका आणि देयक सेवा पुरवठादार कंपन्यांना शाशवत महसुलाचे साधन उपलब्ध करून देण्याचा सरकारचा यामार्ग हे आहे. डिजिटल देयक कर प्रत्यक्षा चालविण्या या कंपन्यांनाही यातून महसुलाचा स्रोत उपलब्ध होणार आहे. यूपीआयच्या माध्यमातून जुलैमध्ये २३.६ अब्ज व्यवहार झाले असून, ते एकूण २९.९ लाख कोटी रुपयांचे आहेत. या कर आणि इतर कायदे (सुधारणा) विधेयक २०२६ चा मुख्य उद्देश देशात विदेशी गुंतवणुकीला गती देणे आणि मेक इन इंडिया उपक्रमांतर्गत इलेक्ट्रॉनिकस उपयोजना मोठे प्रोत्साहन देणे हा आहे. जागतिक पातळीवर बदलणाऱ्या आर्थिक आणि पुरवठा साखळीच्या पारंप्रभूीवर, उद्योगक्षेत्रात गुंतवणूक वाढवून ईज ऑफ डुइंग बिजनेसला चालना देण्याची सरकारची योजना आहे. यासाठी हे विधेयक प्राथमिक कायदा २०२५, वित्त कायदा वसेचे पेमेंट अँड सेटलमेंट सिस्टम अक्ट २००७ मध्ये आवश्यक बदल प्रस्तावित करे. या सुधारणामुळे सर्वसामान्यांच्या बँक प्रतिक्रियेत कोणताही बदल होणार नाही. मात्र, फॉरेन पोर्टफोलिओ इन्व्हेस्टर्सना (एफपीआय) सरकारी रोखामधील गुंतवणुकीवरील व्याज आणि कोपिले देयक कर सवलत मिळण्याची शक्यता आहे. यामुळे देशात मोठा विदेशी निधी घेऊन नवीन उद्योगांमधील रोजगाराच्या अनेक संधी निर्माण होतील. या विधेयकातील पेमेंट अँड सेटलमेंट सिस्टम अक्टच्या कलम १० ए मध्ये दुस्तरीचा प्रस्ताव ठेवला आहे.

सध्याच्या काळातनुसार बँका आणि पेमेंट सेवा पुरवठादार (पीएसपी) यांना यूपीआय आणि रूपाई बँक का व्यवहारांवर एमडीआर आकारता येत नाही. प्रस्तावित दुस्तरीयतर ही कायमस्वरूपी सवलत हटवली जाईल. त्याऐवजी केंद्र सरकार वेळोवेळी अधिसूचना काढून कोणत्या इलेक्ट्रॉनिक पेमेंटवर शुल्क एमडीआर राहिली आणि कोणत्या व्यवहारांवर मर्चंट शुल्क लागू होईल, हे ठरवू शकेल. मर्चंट डिस्काउंट रेट (एमडीआर) म्हणजे डिजिटल व्यवहार प्रक्रिया करण्यासाठी व्यापाऱ्यांकडून बँका आणि पेमेंट सेवा कंपन्यांना दिले जाणारे शुल्क सध्या भारतात क्रेडिट कार्ड व्यवहारांवर सुमारे १.५ टक्के, तर डेबिट कार्ड व्यवहारांवर ०.९ टक्क्यांपर्यंत एमडीआर आकारला जातो. मात्र यूपीआय व्यवहारांवर सध्या कोणतेही शुल्क आणार लागू नाही. यूपीआय व्यवहारांमध्ये सातत्याने विक्रमी वाढ होत आहे. जुलै महिन्यात यूपीआयद्वारे २३.६ अब्ज व्यवहार झाले असून त्यांची एकूण किंमत २९.९ लाख कोटी रुपये इतकी होती. फोन पे आणि गुगल पे यासारख्या प्लॅटफॉर्मचा या व्यवहारांमध्ये मोठा वाटा आहे. पेमेंट उद्योगाशी संबंधित कंपन्यांचे म्हणणे आहे की, यूपीआय व्यवहारांवर कोणतेही शुल्क मिळत नसल्यामुळे पायाभूत सुविधा, तंत्रज्ञान आणि सेवांमध्ये गुंतवणूक करणे विकसित करीत होत आहे. त्यामुळे या क्षेत्राच्या दीर्घकालीन विकाससाठी एमडीआर आवश्यक असल्याचा उद्योगाचा दावा आहे. सरकार सध्या दोन प्रमुख पयायांवर विचार करत असण्याची शक्यता आहे. पहिले म्हणजे ठराविक मर्यादेपेक्षा जास्त रकमेच्या यूपीआय व्यवहारांवर एमडीआर लागू करणे आणि दुसरे म्हणजे, व्यापाऱ्यांच्या वार्षिक उलाढालीच्या आधारावर शुल्क आकारणे. एका अंदाजानुसार, वार्षिक दीड कोटी रुपयांपेक्षा जास्त उलाढाल असलेल्या व्यापाऱ्यांकडे दोन हजार रुपयांपेक्षा अधिक रकमेच्या यूपीआय व्यवहारांवर ०.३ ते ०.५ टक्के एमडीआर आकारण्याचा प्रस्ताव विचाराधीन आहे. मात्र लहान व्यापारी आणि सामान्य ग्राहकांसाठी यूपीआय व्यवहार पूर्वीपासून विनाशुल्क ठेवण्याचा प्रस्तावही सरकारमोर आहे. सध्या तरी सामान्य ग्राहकांसाठी कोणतेही शुल्क लागू करण्याचा निर्णय झालेला नाही. प्रस्तावित बदलांचा मुख्य भर मोठ्या व्यापाऱ्यांवरील एमडीआरवर असल्याचे समजले आहे. त्यामुळे लहान व्यापारी आणि सर्वसामान्य यूपीआय वापरकर्त्यांवर तात्काळ आर्थिक भर पडण्याची शक्यता कमी मानली जात आहे. ब्रोकरीज संस्थांच्या अंदाजानुसार दोन हजार रुपयांपेक्षा जास्त रकमेचे व्यवहार व्यापारी पेमेंटच्या एकूण मूल्यांपैकी सुमारे ६७ टक्के आहेत. या व्यवहारांवर एमडीआर लागू झाल्यास डिजिटल पेमेंट उद्योगाला सुमारे दहा हजार कोटी रुपयांचे अतिरिक्त वार्षिक उत्पन्न मिळू शकते. विधेयक संसदेत मंजूर झाली तरी लगेच दुसऱ्या दिवशीपासून यूपीआयवर शुल्क लागू होणार नाही.

हा केवळ एक कायदेशीर बदल आहे. ज्याद्वारे सरकाराला निवृत्ती घेण्याचे अधिकार मिळतील. सर्वसामान्य ग्राहकांसाठी सर्वात महत्वाची बाब म्हणजे, एमडीआर हा मर्चंट चार्ज असेल. कोणत्याच तज्ज्ञी जेव्हा दुकानदारांना यूपीआय पैसे देता, तेव्हा तुमच्या बँक खात्यातून कोणतेही अतिरिक्त पैसे कापले जात नाहीत. हा खर्च दुकानदारांना किंवा व्यापाऱ्यांना उचलवा लागतो. मात्र, अल्पव्यापारे याचा फटका दुकानदारांना बसू शकतो. कायदा दुकानदारांना हा खर्च घावा लागला तर ते वर्तल्या किमती करित वाढवू शकतात किंवा मिळणाऱ्या ऑफर्स आणि सवलती कमी करू शकतात. तज्ज्ञांच्या मते, जर भविष्यात यूपीआयवर एमडीआर लागू झाला, तर त्याचा सर्वाधिक फटका लहान व्यावसायिक आणि किराणा दुकानदारांना बसू शकतो. अतिरिक्त खर्च टाकण्यासाठी ते लहान दुकानदार शुल्कांकडून न्युआर कोट एवजी रोख रकमेची मागणी करू शकतात. यामुळे देशातील वाढत्या डिजिटल पेमेंटच्या गतीला काही प्रमाणात ब्रेक लागण्याची शक्यता वर्तवली जात आहे.

महाराष्ट्र आणि जगभरातील लाखो वारकऱ्यांचे श्रद्धास्थान असलेल्या पंढरपूरच्या आषाढी एकादशी यात्रेनिमित्त महाराष्ट्र राज्य मार्ग परिवहन महामंडळाने केलेल्या अत्यंत सुटसुटीत, नियोजनबद्ध आणि अविरोध सेवेला भाविकांनी भरभरून प्रतिसाद दिला आहे. यंदच्या आषाढी यात्रेदरम्यान एसटीच्या सुमारे ५,५०० विशेष बसेसमधून ९ लाखांहून अधिक भाविकांनी पंढरपूरला विद्रायाच्या दर्शनासाठी सुरक्षित आणि आरामदायी प्रवास केला. या अमृतपूर्व प्रतिसादाच्या जोरावर एसटी महामंडळाला ४१.९८ कोटीहून अधिकचे उत्पन्न मिळाले असून, गतवर्षीच्या तुलनेत तब्बल ५.३० कोटींची प्रसशीत वाढ नोंदवली गेली आहे. खाजगी वाहतुकीचे अनेक पर्याय उपलब्ध असतानाही वारकऱ्यांनी पुन्हा एकदा 'लालपती'वर दाखवलेला हा असीम विश्वास कोतुकास्पद आणि महामंडळाचा गौरव वाढवणारा ठरला आहे.

वारकरी आणि लालपतीः पिढ्यान्पिढ्यांचे जिद्दवाचनेचे नाते
'गावोगावी धावणारी लालपती' ही केवळ वाहतुकीचे साधन नसून महाराष्ट्राच्या सामाजिक, सांस्कृतिक आणि धार्मिक जीवनाचा अविभाज्य भाग आहे. वारकी परंपरा जितकी प्राचीन आहे, तितकेच पंढरपूरच्या वारकी आणि एसटीचे नातेही जुने आहे. राज्याच्या कानाकोपऱ्यातून, दूरगम खेड्यापाड्यांतून वृद्ध, महिला,

प्रा. डॉ. सुधीर अग्रवाल
वर्या

लहान मुले आणि टाळकी-वारकऱ्यांना पंढरीच्या वेशीपर्यंत सुरक्षितपणे पोहोचवण्याचे मुख्य कार्य एसटी महामंडळ निष्ठेने करत आले आहे. वारीत चालणाऱ्या वारकऱ्यांचा पायला फोड आले तरी, त्यांच्या चेहऱ्यावर विद्रायाच्या दर्शनाचा आस असतो. अशा वेळी परतीच्या प्रवासात किंवा मुख्य यात्रेच्या दिवशी एसटीचा प्रवास हा वारकऱ्यांच्या अत्यंत दिलसादायक ठरतो. यंद एसटी महामंडळाने भाविकांची प्रचंड गदी लक्षात घेऊन अत्यंत सूक्ष्म नियोजन केले होते, ज्यामुळे लोकांच्या पल्यावरून येणाऱ्या वारकऱ्यांना प्रवास करणे सुलभ झाले.

आकडेवारीच्या नजरेतून यंदचा आषाढी यात्रा हंगामः
यंदचा आषाढी यात्रेदरम्यान एसटी महामंडळाने क्वावलेल्या प्रवावी कागमिरीचे वक्तव्य हा आकडेवारीतून स्पष्टपणे अधोरेखित होते. भाविकांच्या सोयीसाठी महामंडळाने ५,५०० हून अधिक विशेष बसेसची सेवा उपलब्ध करून दिली होती, ज्याद्वारे ९ लाखांपेक्षा जास्त वारकऱ्यांनी पंढरपूरचा सुरक्षित प्रवास केला. या अभूतपूर्व प्रतिसादाच्या जोरावर एसटीला ४१.९८ कोटीहून अधिकचे एकूण महसूल मिळाले असून, गतवर्षीच्या तुलनेत उत्पन्नात तब्बल ५.३० कोटींची घटसशीत वाढ नोंदवली गेली आहे. प्रवाशांची ही प्रचंड गदी

आणि शहरातील वाहतूक सुरळीत हाताळण्यासाठी पंढरपूरच्या चारही बाजूंना ४ प्रमुख तालुकी बसस्थानके उभारण्यात आली होती. ही आकडेवारी केवळ आर्थिक यशाची साक्ष देत नसून, एसटी प्रशासनाचे उत्कृष्ट नियोजन आणि प्रवाशांना महामंडळवर असलेला दृढ विश्वास सिद्ध करते.

प्रवाशांच्या सोयीसाठी ४ तालुकी बसस्थानकेः
पंढरपूर शहरात आषाढी यात्रेदरम्यान लाखो भाविक एकत्र येतात. या काळात शहरात होणारी प्रचंड वाहतूक कोडी टाळण्यासाठी आणि प्रवाशांना त्यांच्या दिशेने जाणाऱ्या बसेस सहज उपलब्ध व्हाव्यात यासाठी एसटी महामंडळाने पंढरपूरच्या चार मुख्य दिशांना तालुकी बसस्थानके उभारली होतीः चंद्रभागा बसस्थानकः कोल्हापूर, सांगली, सातारा आणि कोकण भागातून येणाऱ्या व जाणाऱ्या गावांसाठी. भीमा बसस्थानकः पुणे, नगर, नाशिक आणि मुंबई दिशांनागत गावांसाठी. विठ्ठल बसस्थानकः सोलापूर, मराठवाडा आणि लातूर भागांवरील वाहतुकीसाठी.

सोडण्यात आल्या, ज्यामुळे प्रवाशांना तामसनात ताटकळत राहावे लागले नाही. **अहोरात्र सेवा देणारे कर्मचारी आणि अधिकारी**
हा भलामोठा वाहतूक सोहळा निर्वहणपणे पार पाडण्यामागे एसटी महामंडळाच्या हजारो कर्मचाऱ्यांचा अहोरात्र घाम गाळणारा परिश्रम आहे. चालक आणि वाहकः हजारो किलोमीटरचा प्रवास थकवा न मानता सुरक्षितपणे पूर्ण करणारे चालक आणि प्रवाशांशी आपुलकीने वागणारे वाहक हे या शषाचे खरे शिल्पकार आहेत. यांत्रिक कर्मचारी (मेकॅनिक)ः रस्त्यात कुठलीही गाडी बंद पडल्यास ती त्वरित दुरुस्त करण्यासाठी ठिकठिकाणी मोबाईल रिपेअरिंग व्हॉन आणि मेकॅनिक तैनात करण्यात आले होते. सुरक्षा व रहदारी नियंत्रकः आजाच्या तंत्रज्ञानप्रचुर आणि गतिमान युगात तालुकी टॅक्लस, अॅप-आधारित ट्रॅकिंग सेवा आणि वैयक्तिक वाहनांसारखे अनेक हायटेक व सोयीस्कर पर्याय उपलब्ध असतानाही, आषाढी यात्रेच्या वेळी महाराष्ट्रातील लाखो वारकरी जेव्हा पुन्हा एकदा एसटी महामंडळाच्या गाड्यांना आपली पहिली पसंती देतात, तेव्हा तो केवळ एका वाहतूक व्यवस्थेचा निवडपत्रच राहत नाही, तर तो पिढ्यान्पिढ्या

जपलेल्या एका असीम श्रद्धा आणि आत्मिक विश्वासाचा जिवंत पुरावा ठरतो. ग्रामीण भागातील आढी शोबट्या टोकावर राहणाऱ्या वारकऱ्याला सुरक्षित, अल्पखर्ची आणि विश्वासाह प्रवासाची खात्री फक्त आणि फक्त 'लालपती'च देऊ शकते. वारीच्या काळात प्रवाशांची होणारी अभूतपूर्व गदी लक्षात घेऊन एसटी प्रशासनाने केलेले दिशादर्शक व सूक्ष्म नियोजन, तालुकी बसस्थानके उभारून दिलेली सुटसुटीत सेवा, आणि मुख्य म्हणजे अहोरात्र प्रवाशांच्या सेवेत तत्पर असणाऱ्या चालक-वाहकांची आपुलकीची साहज्य यांखेव्हा हा भव्य प्रवास सोहळा अत्यंत काळजीपूर्वक ठिकठिकाणी मोबाईल रिपेअरिंग व्हॉन आणि मेकॅनिक तैनात करण्यात आले होते. सुरक्षा व रहदारी नियंत्रकः आजाच्या तंत्रज्ञानप्रचुर आणि गतिमान युगात तालुकी टॅक्लस, अॅप-आधारित ट्रॅकिंग सेवा आणि वैयक्तिक वाहनांसारखे अनेक हायटेक व सोयीस्कर पर्याय उपलब्ध असतानाही, आषाढी यात्रेच्या वेळी महाराष्ट्रातील लाखो वारकरी जेव्हा पुन्हा एकदा एसटी महामंडळाच्या गाड्यांना आपली पहिली पसंती देतात, तेव्हा तो केवळ एका वाहतूक व्यवस्थेचा निवडपत्रच राहत नाही, तर तो पिढ्यान्पिढ्या

- ९५६९४१४०६९

दुखापतींनी केवळ टिम इंडियालाच नाही तर श्रीलंकेलाही घेरले!

भारतीय संघ सध्या दोन सामन्यांच्या कसोटी मालिकेसाठी श्रीलंकेच्या दीन्यावर आहे. आयसीसी कसोटी चॅम्पियनशिपच्या दृष्टीने ही मालिका दोन्ही संघांसाठी अत्यंत महत्वाची आहे. मात्र, मालिका सुरू होण्यापूर्वीच संघासमोर खेळाडूंच्या दुखापतींचे संकट उभे राहिले आहे. श्रीलंका संघाचा एक स्टार कसोटी अरुण वीरानाथ संघाचा तणाव आणखी वाढला आहे. श्रीलंकेच्या मर्यादित षटकांच्या संघाचा कर्णधार, कुसल मंडिस, जखमी झाला आहे. २०२६ च्या लंका प्रीमियर लीग (एलपीएल) दरम्यान त्याला होमस्ट्रीक झाल्याने त्याला हे लीगमध्ये तो कोलंबो कॅम्पसचे नेतृत्व करत होता.

दुखापतीवर उपचार सुरू
श्रीलंका क्रिकेट बोर्डने कुसल मंडिसच्या दुखातीबाबत एक निवेदन जारी केले आहे, ज्यात म्हटले आहे की तो सध्या नॅशनल हाय परफॉर्मन्स सेंटरमध्ये आपल्या दुखापतीवर उपचार घेत आहे. या निवेदनात त्याच्या दुखातीबद्दल अधिक माहिती देण्यात आलेली नाही, ज्यात तो कधी बरा होईल किंवा त्याला किती वेळ लागेल याचा समावेश नाही. निवेदनात म्हटले आहे की, "१९ जुलै रोजी एमएससी येथे केंडी रॉयलसिव्हिट कोलंबो कॅम्पस सामन्यादरम्यान घाव घेताना मंडिसच्या स्नायूला दुखापत झाली. परिणामी, पुढील पुनर्वसनसाठी त्याला राष्ट्रीय

डॉ. दत्ता दिवावे
क्रिकेट समिष्ठक

उच्च कामगिरी केंद्रात (नॅशनल हाय परफॉर्मन्स सेंटर) हलवण्यात येईल."

श्रीलंकेसाठी संकट
जर मंडिसची दुखापत बरी झाली नाही, तर श्रीलंकेच्या संघासाठी हे एक कठीण परिस्थिती असेल. मालिका सुरू होण्यापूर्वीच अनेक दोन आवडलेले खेळाडू असताना, मंडिस बरा होण्याची शक्यता कमी वाटते. भारतीय संघ गेल्या काही काळापासून दुखातीशी झुंजत आहेत. गिन्नाच्या दुखातीमुळे त्यांच्या चिंतेत आणखी भर पडू शकते. हे लक्षात घेवयासारखे आहे की भारतीय संघ मंगळवारी श्रीलंकेत दाखल झाला आणि गुरुवारी त्याने आपले पहिले सराव सत्र घेतले.

साई सुदर्शन लक्करच संघात सामील होण्याची शक्यता
संघासोबत श्रीलंकेला न गेलेला सध्या फलंदाज साई सुदर्शन मल्लिका बॅनदूर येथील बीसीसीआय सेंटर ऑफ एक्सेलन्समध्ये दुखापतीवर सावरत आहे. त्याच्या पायाच्या

ससेमिगरा सुरू झाला आहे. भारतीय कर्णधार शुभमन गिलला गुरुवारी सराव सत्रादरम्यान अंगदाला दुखापत झाली, त्यामुळे भारतीय संघात तणावचे वातावरण निर्माण झाले आहे. भारतीय संघ शुक्रवारपासून श्रीलंका क्रिकेट इलेक्लव्हिस्ट तीन दिवसीय सराव सामना खेळत आहे त्याच्या ऐवजी के एल राहुल संघाचे नेतृत्व करत आहे. भारतीय संघ गेल्या काही काळापासून दुखातीशी झुंजत आहेत. गिन्नाच्या दुखातीमुळे त्यांच्या चिंतेत आणखी भर पडू शकते. हे लक्षात घेवयासारखे आहे की भारतीय संघ मंगळवारी श्रीलंकेत दाखल झाला आणि गुरुवारी त्याने आपले पहिले सराव सत्र घेतले.

साई सुदर्शन लक्करच संघात सामील होण्याची शक्यता
संघासोबत श्रीलंकेला न गेलेला सध्या फलंदाज साई सुदर्शन मल्लिका बॅनदूर येथील बीसीसीआय सेंटर ऑफ एक्सेलन्समध्ये दुखापतीवर सावरत आहे. त्याच्या पायाच्या

बोटाळा क्रिकेट दुखापत झाली आहे, परंतु त्याने नेटमध्ये फलंदाजीचा सराव पुन्हा सुरू केला आहे. वेड्यांक मिथळाकडून परवानगी मिळाल्यानंतर तो ऽ ऑगस्टपर्यंत कोलंबोमध्ये संघात सामील होऊ शकेल अशी अपेक्षा आहे. मात्र, असे झाल्यास तो ७ ऑगस्टपासून सुरू होणारा तीन दिवसीय सराव सामना खेळू शकणार नाही.

संघासोबत चार नेट गोलंदाजही आहेत
श्रीलंकेतील परिस्थिती लक्षात घेता, भारतीय संघाला तयारीसाठी मदत करण्याकरिता बीसीसीआयने चार अतिरिक्त नेट गोलंदाजही पाठवले आहेत. हर्षद दुधिया, शिवांग कुमार, तनुष कोटियन आणि विजय निगम संघात सामील झाले असून ते पहिल्या कसोटीच्या तयारीसाठी फलंदाजांना साहाय्य करतील. भारतातने शेवटचा श्रीलंकेचा कसोटी दौरा २०१७ मध्ये केला होता. त्यावेळी विाट कोहली कर्णधार होता आणि भारती संघ हाविकांनी कसोटीवरून हारली होती. नऊ वर्षांनंतर,

परिस्थिती पूर्णपणे बदलली आहे. सध्याच्या संघातील बहुतेक खेळाडू श्रीलंकेत पहिल्यांदाच कसोटी क्रिकेट खेळणार आहेत. विश्व कसोटी चॅम्पियनशिपच्या शर्यतीतील ही मालिका महत्त्वपूर्ण आहे. भारत आणि श्रीलंका यांच्यात आतापर्यंत एकूण ४६ कसोटी सामने खेळले गेले आहेत, भारतातने २२ सामने जिंकले आहेत आणि श्रीलंकेने ७ सामने जिंकले आहेत, तर १७ सामने अनिर्णित राहिले आहेत. भारत गेल्या ११ वर्षांपासून (२०१५-१६) श्रीलंकेविरुद्ध कसोटी क्रिकेटमध्ये अपराजित आहे.

सामना आकडेवारी (हेड-टू-हेड रेकॉर्ड)
एकूण खेळलेले सामनेः ४६, भारताचे विजयः २२, श्रीलंकेचे विजयः ७, अनिर्णित सामनेः १७.

श्रीलंकेच्या भूमीवरः -
श्रीलंकेमध्ये या दोन संघांमध्ये एकूण २४ कसोटी सामने खेळले गेले आहेत. यापैकी, भारतातने ९ सामने जिंकले आणि श्रीलंकेने ७ जिंकले, तर ८ सामने अनिर्णित राहिले. भारतीय संघ २०१५ पासून श्रीलंकेत एकही कसोटी मालिका हरलेला नाही. सध्याचा दौरा (२०२६)ः - भारतीय गिन्नाच्या नेतृत्वाखाली शुभमन गिल ऑगस्ट २०२६ मध्ये दोन कसोटी सामन्यांच्या मालिकेसाठी श्रीलंकेला जाईल. मालिकेतील पहिला सामना १५ ऑगस्ट, २०२६ रोजी होईल. डब्ल्यूटीसी फारमलच्या विचार करता भारतीय संघासाठी हि मालिका खूप महत्वाची असल्याने प्रमुख खेळाडूंना झालेल्या दुखापतीमुळे संघापेक्षा आम्हाला उभे राहिले आहे. आता गिल आणि कंपनी या संकटकांवर कधी मात करतील हे येणारा काळदाखलाने दाखवू देईल. - ९०९३३९३०८२

अग्रवाल, पिंकीताई कटकवार
नूतनताई श्रमण, मधेश जैन
नूतनताई श्रमण, सिताबाई रंगरी
कौशल्याबाई कुंभरे, शकील
कुरशी, कमलबाई श्रमण, सोय
डेकारे, अजयकुमार डोये
आफताब (अनुपमा) शेख
संजय दवडे, तुनुजाताई भगवे
सुनिताताई उर्डेके, प्रतिभाता
शिवकर, डॉ. राजेंद्र बडोले
प्रेरणाताई बंडीवार, किशो
गावनरे, अर्चनाताई मडावी
गुमानसिंग उग्रारे, अंबिकाता
बंजार, वैशालीताई पंधरे
शमभलताताई गावड, ममताता
आम्बेकर, लॉलाकर पशारे
पादधिकारी, चोयसकर
आणि मोटेया सख्येने नागव
उपस्थित होये

थोडक्यात

राष्ट्रीय हातमाग सप्ताहानिमित्त इनर व्हील वलब ऑफ नागपूरचा गांधी हँडलूम हाऊसला शैक्षणिक भेट कार्याक्रम

दै. सिंहवाणी वृत्त, नागपूर

राष्ट्रीय हातमाग सप्ताहानिमित्त इनर व्हील क्लब ऑफ नागपूरने अग्रेष्ठा पूजा सावजी यांच्या नेतृत्वाखाली गुरुवार, ६ ऑगस्ट २०२६ रोजी सार्यांकाळी ४.३० वाजता गांधी हँडलूम हाऊस (निंबोली) येथे शैक्षणिक भेट आयोजित केली. भारताच्या समृद्ध हातमाग परंपरेची माहिती सदस्यांना व्हावी तसेच या परंपरेला जिवंत ठेवण्याच्या कुशल विणकरांप्रती आदर निर्माण व्हावा या उद्देशाने हा उपक्रम आयोजित करण्यात आला. या भेटीत क्लबच्या १५ सदस्यांनी उत्साहाने सहभाग घेतला. निंबोलीच्या संचालिका निधी गांधी यांनी सदस्यांचे मनःपूर्वक स्वागत करून हातमाग वस्त्रनिर्मितीची संपूर्ण प्रक्रिया प्रत्यक्ष दाखवली. कापूस व रेशीम धाग्यांची तयारी, बीमवर धागे चढविणे आणि पारंपरिक लाकडी हातमागावर विणकाम करण्याची प्रत्येक पायरी त्यांनी स्वित्जर समजावून सांगितली. सदस्यांनी विणकाम विभागाला भेट देऊन तेथे कार्यरत असलेल्या महिला व अनुभवी कारागिरांशी संवाद साधला. नागपूरच्या चौथ्या पिढीतील एका विणकराने आपल्या अनुभवांची माहिती दिली. सांधी हातमागासाठी साडी तयार करण्यासाठी जेन ते तीन दिवस लागतात, तर आकर्षक डिझाइन, काठ आणि नक्षीकाम असलेली साडी तयार करण्यासाठी सात ते आठ दिवसांचे परिश्रम लागतात, ही माहिती सदस्यांना मिळाली. तसेच नोंदीकृत विणकरांना मिळणारी ओळखपत्रे, साप्ताहिक सुट्ट्या आणि शासकीय योजनांचा लाभ याबाबतही माहिती देण्यात आली. सदस्यांनी कुशल कारागिरांकडून अत्यंत बारकाईने केले जाणारे झरदोसी आणि आरी भरतमागही पाहिले. बांबू सिल्क, बांबू कॉटन, केळी सिल्क आणि केळी कॉटनपासून तयार करण्यात आलेल्या पारंपारणकर वस्त्रांचा तसेच विविध हातमाग उत्पादनांचा सुंदर संग्रह पाहून सदस्या प्रभावित झाले.

निधी गांधी यांनी भारतीय हातमाग परंपरेच्या जतन आणि संवर्धनासाठी उल्लेखनीय कार्य केले आहे. त्यांच्या काप्याची राष्ट्रीय व आंतरराष्ट्रीय स्तरावर दखल घेण्यात आली असून राष्ट्रीय प्रकाशनात भारतातील हातमाग क्षेत्राशी संबंधित २५ मान्यवर महिलांमध्ये त्यांचा समावेश करण्यात आला आहे. ही नागपूर व देशासाठी अभिमानाची बाब आहे. कार्यक्रमानंतर सर्व सदस्यांसाठी स्वाटिष्ट हाय-टीची व्यवस्था करण्यात आली.

तसेच निधी गांधी यांनी प्रत्येक सदस्याला 'होली सेज' टेबल रनर भेट देऊन स्मरणिका प्रदान केली. अग्रेष्ठा पूजा सावजी यांनी निधी गांधी यांचे मनःपूर्वक आभार मानत त्यांच्या आदरतिथ्याबद्दल, प्रेरणादायी मार्गदर्शनाबद्दल आणि भारतीय वस्त्रपरंपरा जपण्यासाठी केलेल्या अथक प्रयत्नांबद्दल कृतज्ञता व्यक्त केली. अशा शैक्षणिक भेटींमुळे भारतीय कारागिरांबद्दलचा आदर वाढतो आणि पारंपारणकर हातमाग उत्पादनांना प्रोत्साहन मिळते, असे त्यांनी सांगितले. ही भेट अत्यंत ज्ञानवर्धक आणि प्रेरणादायी ठरली. सदस्यांना भारतीय हातमाग उद्योगाचे सांस्कृतिक, कलात्मक आणि सामाजिक-आर्थिक महत्त्व अधिक सखोलपणे समजले. भारताचा समृद्ध वस्त्रोद्योग वारसा पुढील पिढ्यांसाठी जतन करण्याची प्रेरणा या भेटीतून सर्वांना मिळाली.

स्मृतिदिन समाजोपयोगी उपक्रमाने साजरा, मानवटकर कुटुंबीयांकडून धम्मकार्याकरिता ५ हजारांचे धम्मदान

दै. सिंहवाणी वृत्त, महालुला

दिवंगत गौतम संतोष मानवटकर यांच्या प्रथम स्मृतिदिनानिमित्त श्रद्धांजली, परित्राण, धम्मदान व सामूहिक भोजन कार्यक्रमाने आयोजित करण्यात आले. स्मृतिदिनाचे औचित्य साधत मानवटकर कुटुंबीयांनी अनागारिक धम्मपाल बौद्ध विहार, महालुला येथील धम्मकार्याकरिता ५ हजारांचे धम्मदान देत समाजोपयोगी उपक्रमाने स्मृतिदिन साजरा केला. कार्यक्रमाची सुरुवात मानवटकर यांच्या राहत्या घरी परित्राणाने झाली. त्यानंतर उपस्थितांनी दिवंगत गौतम संतोष मानवटकर यांच्या प्रतिमेस पुष्पहार अर्पण करून भावपूर्ण श्रद्धांजली वाहिली. सार्यांकाळी आर. जी. सेलिब्रेशन्स लॉन, महालुला येथे आयोजित सामूहिक भोजन कार्यक्रमाने नातेवाईक, मित्रपरिवार, समाजबांधव तसेच परिसरातील नागरिक मोठ्या संख्येने सहभागी झाले. आयुष्यमती विमल संतोष मानवटकर, आयुष्यमती उज्ज्वला गौतम मानवटकर व मानवटकर कुटुंबीयांच्या वतीने अनागारिक धम्मपाल बौद्ध विहारातील धम्मकार्याकरिता ५ हजारांचे धम्मदान करण्यात आले. सदर धम्मदान महाभागा महिला मंडळ, महालुला यांच्या व्यवस्थापन करणाऱ्या आले. महिला मंडळाला पहादिवारा व सदस्यांनी धम्मदानाचा स्वीकार करून मानवटकर कुटुंबीयांचे आभार मानले.

यावेळी महिला मंडळाला सदस्यांनी दिवंगत गौतम संतोष मानवटकर यांच्या प्रतिमेस अभिवादन करून त्यांच्या स्मृतीर्थत्य राबविण्यात आलेल्या समाजोपयोगी उपक्रमाने स्वागत केले. धम्म, सेवाभाव व सामाजिक उत्तरदायित्वाची भावना अधिक दृढ व्हावी तसेच स्मृतिदिनानिमित्त समाजहिताने उपक्रम राबविण्याची प्रेरणा मिळेल, हा या उपक्रमामागील उद्देश असल्याचे मानवटकर कुटुंबीयांनी सांगितले. या प्रसंगी विवेकराव ड. बाबासाहेब आंबेडकर जयंती समारंभ, अनागारिक धम्मपाल बौद्ध विहार समिती तसेच महाभागा महिला मंडळ, महालुला यांच्या वतीने मानवटकर कुटुंबीयांचे विशेष आभार व्यक्त करण्यात आले. उपस्थितांनी समाजोपयोगी उपक्रमाने कौतुक करत दिवंगत गौतम संतोष मानवटकर यांना भावपूर्ण अभिवादन केले.

दिव्यांगाच्या साहित्य वाटप शिबीरात महापौरांनी साधला लाभाभ्याशी हृदयस्पर्शी संवाद

मुख्यमंत्री देवेंद्र फडणवीस यांच्या हस्ते दिव्यांग व्यक्तींना निःशुल्क साहित्य वाटप सोमवार १० रोजी

दै. सिंहवाणी वृत्त, नागपूर
अनेकदा अस्वस्थ अडचणींचा सामना करणाऱ्या अस्थिरव्यंग व कर्णबधिर प्रवर्गातील दिव्यांग व्यक्तींनी निःशुल्क जयपूर फूट साहित्य व साधने मोजपावर व वाटप शिबिरात महापौर निता ठाकरे यांनी हृदयस्पर्शी संवाद साधला. शिबिरात लाभ प्राप्त झालेल्या लाभाभ्याशी महापौरांपुढे आयोजकांचे मनस्वी आभार व्यक्त केले. लाभाभ्याशांच्या चेहऱ्यावरील स्मित हास्य व आनंदाची अनुभूती बघून आपले कार्य साकार झाल्याची भावना महापौर निता ठाकरे यांनी व्यक्त केली. याप्रसंगी मनपा आयुक्त डॉ. विपीन, सत्तापक्ष नेते नरेंद्र बोरकर, मुख्यमंत्री सचिवालय येथील सहसचिव आशा पठाण,

माजी महापौर दयाशंकर तांबी, अतिरिक्त आयुक्त मुरगनाथम एम., समाज विकास विभागाच्या उपायुक्त डॉ. रंजना लाडे, उपायुक्त निरंज जैन, उपायुक्त राजेश भगत, उपायुक्त डॉ. मेघना वासनकर, सहायक आयुक्त नरेंद्र बावनकर, मुख्य स्वच्छता अधिकारी डॉ. मंजेंद्र महल्ले,

वैद्यकीय आरोग्य अधिकारी डॉ. दीपक सेलेंकर, माहिती व तंत्रज्ञान अधिकारी स्वप्निल लोखंडे, सहायक आरोग्य अधिकारी डॉ. नरेंद्र बहिरवार, क्रीडा अधिकारी डॉ. पिपूष अंबुलकर व अभिजित राऊत, महावीर विकलांग सहायता विकलांग सहायता समितीचे नारायण व्यास, समन्वयक

सुबोध भंडारी उपस्थित होते. दिव्यांग, अंध, कर्णबधिरांना जयपूर फूट सह आवश्यक सहायक साहित्य देण्यासाठी मुख्यमंत्री देवेंद्र फडणवीस यांच्या संकल्पनेतून नागपूर महानगरपालिका, भगवान महावीर विकलांग सहायता समिती, नागपूर जिल्हा परिषद, जिल्हा दिव्यांग पुनर्वसन केंद्र व

प्रदान केल्या जात आहेत. यावेळी एनसीसी, व एनएसएसचे स्वयंसेवक नागरिकांना सहकार्य करीत आहे. सदर शिबिराचे दिनांक ०७/०८/२०२६ रोजी उद्घाटन करण्यात आले. सदर शिबिरात दिव्यांग लाभाभ्यांना ने-आण करण्याकरिता शोचनविहाय महानगरपालिकेच्या परिवहन विभागाच्या बसेसची व्यवस्था करण्यात आली आहे. तसेच शिबिराला उपस्थित राहणाऱ्या दिव्यांग लाभाभ्यांकरिता तसेच सोबत येणाऱ्या मत्तनीसकरिता नाशता, चहा व मोजनाची सुद्धा व्यवस्था करण्यात आली आहे. सदर शिबिरात दिव्यांग लाभाभ्यांना वस्त्रकड काढ, संजय गांधी निराधार योजनावर १७ प्रकारचे साहित्य उपलब्ध करून देण्यात येत आहे.

अनधिकृत बांधकाम वापर करणाऱ्या धोकादायक आस्थापनांवर समन्वयाने कारवाई करा!

महापौर निता ठाकरे यांचे बैठकीत निर्देश

दै. सिंहवाणी वृत्त, नागपूर
नागपूर शहरातील अनधिकृत बांधकामे, अनधिकृत वापर व धोकादायक आस्थापनांविरुद्ध महानगरपालिकेच्या सर्व संबंधित विभागांनी एकत्रितपणे, समन्वयाने व कालबद्ध पद्धतीने कार्यवाही करावी. असे निर्देश महापौर निता ठाकरे यांनी दिले.

नागपूर शहरातील अनधिकृत बांधकामे, मंजूर बांधकाम

नकाशाविना करण्यात आलेले बांधकाम, अनधिकृत

वापरबद्दल, अग्निसुरक्षेच्या दृष्टीने धोकादायक आस्थापना

तसेच अतिक्रमण याबाबत संबंधित विभागांच्या समन्वयाने प्रभावी कार्यवाही करण्यासाठी शनिवारी (ता.८) महापौर निता ठाकरे यांच्या अध्यक्षतेत आढावा बैठक घेण्यात आली. याप्रसंगी सत्तापक्ष नेते नरेंद्र (बाल्या) बोरकर त्यापसून व बांधकाम विशेष समिती सभापती अश्विनी जिचकार, अग्निशमन व विद्युत सुरक्षा समिती सभापती रूपाली ठाकर, मनपाचे अतिरिक्त आयुक्त मिलिंद भैराम, उपायुक्त मंगेश खल्ले, नगररचना अधिकारी, संबंधित झोनेचे सहायक आयुक्त, मुख्य अग्निशमन

अधिकारी राजेंद्र उचके, विभागीय अग्निशमन अधिकारी व सर्व केंद्र अधिकारी, अग्निशमन विभाग तसेच इतर संबंधित अधिकारी उपस्थित होते. महापौर निता ठाकरे यांनी प्रत्येक झोनमध्ये किमान १० प्रकारचे निश्चित करून त्यावर संयुक्त कार्यवाही करणे, नगररचना विभागकडून मंजूर बांधकामांची झोनाविहाय माहिती घेऊन प्रत्यक्ष परिस्थितीची पडताळणी करणे आणि गंभीर उल्लंघनांवर कोणतीही तडजोड न करता कायद्यानुसार कठोर कार्यवाही करणे, बाबत प्रमुख निर्देश दिले.

झाडीपट्टी नाट्य अकादमी स्थापन करा!

- नागपूर कराराला वैधानिक दर्जा प्रदान करा, वैधानिक विकास मंडळे तसेच विदर्भ विकास मंडळ पुनर्स्थापित करा
- विदर्भाचा सांस्कृतिक अनुरोध भरून देण्यासाठी अशासकीय तज्ज्ञांची समिती स्थापन करा
- विदर्भाचा संस्कृती आधारित विकास अहवालावर कार्यवाही करा
- विधानपरिषदेवरील राखीव बारा जागांवर प्रतिभावंताच्या नियुक्त्यांच्या अनुरोधाची भरपाई करा, नियुक्त्या राजकारण्यांच्या नव्हे
- घटनेत नमूद प्रत्येक वर्गवारीतील तज्ज्ञांच्या करा
- विकास आणि नियोजन यंत्रणामधून सांस्कृतिक संस्थाला विश्वाला प्रतिनिधित्व द्या
- सांस्कृतिक संस्थाला विश्वाला राज्यपाल आणि मुख्यमंत्र्यांकडे मागण्या

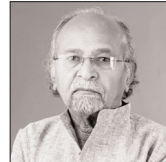
दै. सिंहवाणी वृत्त, नागपूर
२०१४ साली 'विदर्भाचा संस्कृती आधारित विकास', या विदर्भ विकास मंडळाला, तत्कालीन नेमलेल्या उपसमितीने सादर केलेल्या अहवालात केलेल्या सुचनेनुसार १२ वर्ष ते तसेच पडून राहिलेली 'झाडीपट्टी नाट्य अकादमी' स्थापन करण्याची सुचनेचा पुनरुच्चार २० जुलै रोजी झालेल्या राज्य मराठी विकास संस्थेच्या संघटनेही केला गेला असल्याने आता तरी ही अकादमी स्थापन करण्यासाठीची कार्यवाही सुरू करावी, नागपूर कराराला वैधानिक दर्जा प्रदान करा. वैधानिक विकास मंडळे तसेच विदर्भ विकास मंडळ पुनर्स्थापित करा, विदर्भाचा सांस्कृतिक अनुरोध भरून देण्यासाठी अशासकीय तज्ज्ञांची समिती स्थापन करा, विदर्भाचा संस्कृती आधारित विकास अहवालावर कार्यवाही करा, ती समिती पुनर्स्थापित करा.

विधानपरिषदेवरील राखीव बारा जागांवर प्रतिभावंताच्या नियुक्त्यांच्या अनुरोधाची भरपाई करा, विदर्भाचा सांस्कृतिक अनुरोध भरून देण्यासाठी अशासकीय तज्ज्ञांची समिती स्थापन करा, विदर्भाचा संस्कृती आधारित विकास अहवालावर कार्यवाही करा, ती समिती पुनर्स्थापित करा. विधानपरिषदेवरील राखीव बारा जागांवर प्रतिभावंताच्या नियुक्त्यांच्या अनुरोधाची भरपाई करा, विदर्भाचा सांस्कृतिक अनुरोध भरून देण्यासाठी अशासकीय तज्ज्ञांची समिती स्थापन करा, विदर्भाचा संस्कृती आधारित विकास अहवालावर कार्यवाही करा, ती समिती पुनर्स्थापित करा.

आहे. त्यामुळे नागपूर कराराला वैधानिक दर्जा प्रदान करत त्यानुसार जे देय आहे ते सर्व तातडीने, अनुरोधासह कृपया भरून दिले जाईल अशी कृती केली जावी अशी मागणी डॉ. जोशी यांनी केली आहे. भारतीय राज्यघटनेत या पारंपरीक कलम ३७१ (२) अन्वये विदर्भ, मराठवाडा यांच्यासाठी स्वतंत्र विकास मंडळे स्थापन करण्याची तरतूद केली गेली आहे. मात्र २०२० पासून 'विदर्भ विकास मंडळ' अस्तित्वात नाही. ते तातडीने पुनर्स्थापित करण्यात यावे अशीही मागणी केली गेली आहे. भौतिक अनुरोधापेक्षाही विदर्भाचा सांस्कृतिक अनुरोध मोठा आहे. संस्कृती ही अमूर्त बाब असली तरीही ती अनुरोधाने आर्थिक, भौतिक अनुरोधापेक्षाही विदर्भाचा सांस्कृतिक अनुरोध मोठा आहे. संस्कृती ही अमूर्त बाब असली तरीही ती अनुरोधाने आर्थिक, भौतिक अनुरोधापेक्षाही विदर्भाचा सांस्कृतिक अनुरोध मोठा आहे.

आहे. त्यामुळे नागपूर कराराला वैधानिक दर्जा प्रदान करत त्यानुसार जे देय आहे ते सर्व तातडीने, अनुरोधासह कृपया भरून दिले जाईल अशी कृती केली जावी अशी मागणी डॉ. जोशी यांनी केली आहे. भारतीय राज्यघटनेत या पारंपरीक कलम ३७१ (२) अन्वये विदर्भ, मराठवाडा यांच्यासाठी स्वतंत्र विकास मंडळे स्थापन करण्याची तरतूद केली गेली आहे. मात्र २०२० पासून 'विदर्भ विकास मंडळ' अस्तित्वात नाही. ते तातडीने पुनर्स्थापित करण्यात यावे अशीही मागणी केली गेली आहे. भौतिक अनुरोधापेक्षाही विदर्भाचा सांस्कृतिक अनुरोध मोठा आहे. संस्कृती ही अमूर्त बाब असली तरीही ती अनुरोधाने आर्थिक, भौतिक अनुरोधापेक्षाही विदर्भाचा सांस्कृतिक अनुरोध मोठा आहे.

नियुक्त्यांच्या मोठा अनुरोध निमाणे झालेला आहे. तो भरून काढावा आणि या नियुक्त्या घटनेत वर्णित पाच प्रकारच्या वर्गांवाटून प्रत्येक वर्गांनुसार, राजकारण्यांच्या न करता, त्या क्षेत्रातील सच्चा तज्ज्ञ प्रतिभावंतांच्या व्हाण्यात आला उच्च न्यायालयात महाराष्ट्र सांस्कृतिक आघाडीतर्फे दाखल केलेली जनहित याचिका प्रलंबित आहे. अखिल भारतीय मराठी साहित्य संमेलनांमधून तसेच अखिल भारतीय मराठी साहित्य महामंडळाने ठराव करून ही याचिका निकालत काढण्यासाठी राज्यपाल, महाराष्ट्र व राज्याने उच्च न्यायालयात या नियुक्त्यांच्या अनुरोध भरून काढला जाईल व नियुक्त्या केवळ घटनेत वर्णित केलेल्या प्रत्येक वर्गांवाटून तज्ज्ञ प्रतिभावंतांच्या होतील आणि त्या जागे राजकारण्यांना उपकृत करण्यासाठी वापरल्या जाणार नाहीत असे उच्च न्यायालयात प्रतिज्ञापत्र दाखल करून आश्वासित करावे अशा केलेल्या ठरावाचे पत्रात स्पष्टण करून देत, असे करावे अशी मागणी करण्यात आली आहे.

विज्ञानासाठी, सांस्कृतिक क्षेत्रात कार्यरत, महाराष्ट्र सांस्कृतिक आघाडी, जन साहित्य विकास प्रतिष्ठान, विदर्भ सांस्कृतिक परिषद अशा संस्थांच्या व तत्सम विभागीय संस्थांच्या प्रतिनिधींना नेमण्यात यावे अशीही मागणी डॉ. श्रीपाद बालचंद्र जोशी यांनी केली आहे. राज्याला संस्कृतिक धोरण दिले गेले आहे. मात्र संस्कृती आधारित विज्ञानासाठी अंदाजपत्रकात स्वतंत्र तरतूद बरवावर मागणी करूनही केली जात नाही. ती करण्यात यावी. त्याचप्रमाणे जिल्हा, विभागीय, राज्य व राष्ट्रीय पातळीवरील विकास नियोजनाशी संबंधित सर्व पातळ्यांवरील मंडळे, समित्या इ.मधून संस्कृती क्षेत्राला स्वतंत्रपणे प्रतिनिधित्व देण्यात यावे अशा मागण्या अखिल भारतीय मराठी साहित्य महामंडळ आणि अखिल भारतीय मराठी साहित्य संमेलनांनी अनेकदा ठराव करून केल्या आहेत. ते ठराव वेळेवेळी घ्यावे पुढे लक्ष वेधत तसेच महाराष्ट्र सांस्कृतिक आघाडी, जन सांस्कृतिक विकास प्रतिष्ठान, विदर्भ सांस्कृतिक परिषद या व अशा सांस्कृतिक क्षेत्रासाठी कार्यरत संस्था समुहाना या यंत्रणामधून व दक्षिण मध्य सांस्कृतिक केंद्र यातून प्रतिनिधित्व दिले जाण्यासाठी तसे निर्देश संबंधितांना राज्यपालांनी द्यावेत अशी निमित्ती देखील पत्रात करण्यात आली आहे.

थोडक्यात

लोधी समाज गोंदिया व आलोक महाराष्ट्रतर्फे माजी आमदार भेरसिंहभाऊ नागपुरे यांचा शिष्टाचार भेटीद्वारे वाढदिवस साजरा

दै. सिंहवाणी वृत्त, सालेकसा - राजू फुंडे

लोधी समाज गोंदिया व लोधी समाज सेवा आलोक महाराष्ट्र यांच्या पदाधिकाऱ्यांनी लोधी समाजाचे ज्येष्ठ मार्गदर्शक, माजी आमदार, गोंदिया जिल्हा मध्यवर्ती सहकारी बँकेचे उपाध्यक्ष तसेच आमगाव तालुका सहकारी शेतकरी खरेदी-विक्री समितीचे अध्यक्ष भेरसिंहभाऊ नागपुरे यांची त्यांच्या निवासस्थानी शिष्टाचार भेट घेऊन वाढदिवसनिमित्त हार्दिक शुभेच्छा दिल्या. यावेळी समाजच्या विविध उपक्रमांबाबत, संघटन बळकटीकरण, शिक्षण, कृषी, युवक सक्षमीकरण तसेच सामाजिक विकासाच्या विविध विषयांवर विस्तार चर्चे करण्यात आली. उपस्थित पदाधिकाऱ्यांनी भेरसिंहभाऊ नागपुरे यांच्या नेतृत्वाचे व समाजजितीसाठी केलेल्या कार्याचे कौतुक करत त्यांना प्रेरणादायी व्यक्तिमत्त्व असल्याचे सांगितले. या प्रसंगी नागपुरे यांचा पुष्पगुच्छ देऊन सत्कार करण्यात आला. त्यांच्या उत्तम आरोप्यासाठी, दीर्घायुच्यासाठी आणि समाजसेवेचा अखंड प्रवास असाच सुरू राहावा, अशी सदिच्छा व्यक्त करण्यात आली.

भेरसिंहभाऊ नागपुरे यांनी उपस्थित सर्वांचे आभार मानत समाजाच्या सर्वांगीण प्रगतीसाठी शिक्षण, एकजूट आणि युवकांच्या सहभागाला प्राधान्य देण्याचे आवान्हन केले. आगामी काळात समाजजितीचे उपक्रम अधिक प्रभावीपणे राबविण्याचा निर्धारही यावेळी व्यक्त करण्यात आला. यावेळी लोधी समाजचे येथीलाल उपराई, जगेश्वर लिहारे, राजीव ठरकरे, आलोक महाराष्ट्र प्रदेश अध्यक्ष नरेंद्रकुमार लिहारे, रोशन लिहारे, जानीराम बनोडे, राजकुमार बसोने, तोषलाल लिहारे, रोशन गराडे, के. सी. मच्छिरे, देवेंद्र मच्छिरे, कुबराज बसोने, विवेक मस्करे, प्रवीण धावडे, मनोज दमाहे, मिथिलेश दमाहे, लोधी समाज गोंदिया व आलोक महाराष्ट्रचे पदाधिकाऱी, समाजबांधव व विविध क्षेत्रातील मान्यवर मोठ्या संख्येने उपस्थित होते.

जिल्हा नियोजन समितीकडे उषाताई मेंढे यांच्या विविध मागण्या,

साखरीटोला येथे स्वतंत्र पोलीस ठाणे उभारण्यासह पुलाच्या बांधकामासाठी निधीची मागणी

दै. सिंहवाणी वृत्त, सालेकसा - राजू फुंडे
नुकतीच जिल्हा परिषद काँग्रेसच्या गटनेतेपदी विद्यमान जिल्हा परिषद सदस्य तथा माजी ज.प.अ. अध्यक्ष उषाताई मेंढे यांची निवड करण्यात आली आहे. या पार्श्वभूमीवर त्यांनी जिल्ह्यातील विविध प्रलंबित विकासकामांकडे जिल्हा नियोजन समितीचे लक्ष वेधून घेत, आवश्यक निधी उपलब्ध करून देण्याची मागणी केली आहे. यापुढे अनेक वर्षांपासून प्रलंबित असलेल्या साखरीटोला येथील रस्त्याच्या झालीसोरी येथे बांधकाम तातडीने करण्यात यावे, तसेच त्यासाठी जिल्हा नियोजन समितीमार्फत निधी उपलब्ध करून द्यावा, अशी प्रत्यक्ष मागणी उषाताई मेंढे यांनी केली आहे. साखरीटोला येथे सध्या केवळ पोलीस चौकी असून, नागरिकांकडून अनेक वर्षांपासून स्वतंत्र पोलीस स्टेशनची मागणी करण्यात आली आहे. या पोलीस चौकीच्या कार्यक्षेत्रात सुमारे २०५ गावांचा समावेश असल्याने नागरिकांना विविध तक्रारी व कामांसाठी सालेकसा पोलीस ठाण्यात जावे लागते. सालेकसा पोलीस ठाण्याच्या कार्यक्षेत्रात आमगाव, देवरी व सालेकसा या तालुक्यांतील अनेक गावे येत असल्याने नागरिकांना मोठा प्रवास करावा लागतो. त्यामुळे नागरिकांची गैरसोय लक्षात घेऊन साखरीटोला येथे स्वतंत्र व सुसज्ज पोलीस स्टेशन उभारण्यात यावे, अशी मागणी करण्यात आली आहे.

याशिवाय आसोली ग्रामपंचायत, ता. आमगाव येथील पाटीलटोला महादेव पहाडी, आमगाव येथील साई मंदिर तसेच साखरीटोला येथील साखरीपाट बाबा मंदिर यांना तीर्थक्षेत्र 'क' वर्गाचा दर्जा देण्याची मागणी करण्यात आली आहे. संबंधित मंदिरांसाठी वनविभागकडून ना-हरकत प्रमाणपत्र मिळवून तीर्थक्षेत्र 'क' वर्गासाठी मंजुरी प्रदान करावी, अशी मागणीही उषाताई मेंढे यांनी जिल्हा नियोजन समितीकडे केली आहे. तसेच साखरीटोला-वडोलीटोला मार्गावर पूल बांधण्यात यावा, तसेच सावंगी-चिचटोला-धनोली मार्गावर पूल बांधण्यात यावा, अशी मागणी करण्यात आली आहे. त्याचबरोबर येरमाड-जेठूटोला-भवाटोला-वड-येरमाड-फुकरांमेडा-आसोली या मार्गावरील विविध पुलांचे नियोजन करून आवश्यक ती मंजुरी व निधी उपलब्ध करून द्यावा, अशी मागणीही त्यांनी केली आहे.

दरम्यान, आमगाव-गोंदिया मुख्य मार्गावर मोठ्या प्रमाणात नावारे फिरतांना आढळून येत असल्याने वाहतुकीस अडथळा निर्माण होत आहे. त्यामुळे संबंधित जनावरांना सुरक्षितपणे जंगल परिसरात सोडण्याबाबत आवश्यक कारवाईही करण्यात यावी, अशी मागणीही त्यांनी केली आहे. जिल्ह्यातील विविध भागांतील प्रलंबित विकासकामे मार्गे लागावीत, नागरिकांची गैरसोय दूर व्हावी आणि मुलभूत सुविधा उपलब्ध व्हावात, या उद्देशाने उषाताई मेंढे यांनी जिल्हा नियोजन समितीसमोर या मागण्या मांडल्या आहेत. माजी ज.प.अ. अध्यक्ष तसेच विद्यमान ज.प.अ. सदस्य उषाताई मेंढे यांनी जिल्हा नियोजन समितीकडे विविध विकासकामांच्या मागण्या मांडल्याने आता या मागणीकडे निपटार यश मिळेल आणि प्रत्यक्ष कितती कामांना निधी व मंजुरी मिळेल, याकडे सालेकसा व परिसरातील नागरिकांचे लक्ष लागेल आहे.

खापरखेडा दगडीचाळ गँगवार प्रकरणातील मुख्य आरोपी अद्यापही मोकाटच

तीन आरोपींना अटक एक अल्पवयीन ताब्यात, आरोपींची एकूण संख्या ९ वर

दै. सिंहवाणी वृत्त, श्रीकांत जालंधर- खापरखेडा

खापरखेडा गँगवार प्रकरणात शहर गुन्हे शाखा युनिट क्रमांक ६ च्या पथकांनी तीन दिवसांपूर्वी ताब्यात घेतले होते. घटनेच्या दिवशी जितु कुमावत वॉईन शॉपमध्ये दारू आणण्यासाठी गेला होता. खापरखेडा पोलीसांना तपासदारम्यान जितुकडून काही आढळून आले नाही, त्यामुळे त्याला सोडून देण्यात आले. मात्र शहर गुन्हे शाखा पथकांनी जितु कनोजिया याला ताब्यात घेऊन खापरखेडा पोलीसांच्या स्वाधीन केले. त्यामुळे अनेक प्रश्न उपस्थित होत आहे. दगडी चाळ गँगवार प्रकरणात समाविष्ट असलेल्या आरोपींवर कठोर कार्यवाही होणे अपेक्षित आहे. मात्र निर्दोष बळी पडायला नको, याकरिता पोलीसांनी शहानिशा करून गुन्हे दाखल करावे अशी मागणी होत आहे.

दगडी चाळीच्या मोहरण्या व त्यांच्या ठोळीतील कुख्यात आरोपी पसार झाले असून मुसक्या कधी आवळणार असा प्रश्न संतप्त नागरिक करीत आहेत. हेमंत उर्फ सुदामा मधुकर चाफाडहाके वय २६, शंतनु उर्फ ददु राजेंद्र बागडे वय १९, जितु रामचंद्र कनोजिया वय २६ सर्व रा. खापरखेडा असे असून पिल्ली हेवली कामटी येथून एका अल्पवयीन मुलाला ताब्यात घेतले आहे. यापूर्वी मोहन ठाकूर खुरवत, प्रियांशू विद्याधर रक्षित, युगांत राजेश

उपचारानंतर रुग्णालयातून सुटी घेऊन परतलेला या घटनेतील जखमी हिमांशू कडू सारचे व दोन अल्पवयीन मुलांना ताब्यात घेण्यात आले आहेत. उपाययोजना रात्री खापरखेडा मुख्य बाजारपेठेतील दगडी चाळ ठोळीच्या हल्ल्यात तलवार, चाकू व इतर शस्त्रांचा वापर करून तीन तरुणांवर प्रणघातक हल्ला चढविण्यात आला. सदर घटनेत हिमांशू कडू, रोहित मेश्राम व रक्षित कासने गंभीर जखमी झाले. मुख्यत दगडी चाळ ठोळीचे टारगेट सुमित व डंगम होते. मात्र ते मुख्य बाजारपेठेत आढळून आले नाही हल्ल्यात हिमांशू, रोहित व रक्षित दगडी चाळ ठोळीचे बळी ठरले.

पोलिस उपअधुक्त कार्यालयात उपस्थित केल्यानंतर आरोपींची कारागृहात रवानगी

८ ऑगस्ट शनिवारला नागपूर शहर सह पोलीस आयुक्त नविनचंद्र रेड्डी यांनी खापरखेडा पोलीस स्टेशन गाठले. दगडी चाळ गँगवार प्रकरणाचा आढावा घेतला यावेळी संबंधित अधिकाऱ्यांना आवश्यक निर्देश दिल्याची माहिती आहे.

१ ऑगस्ट रोजी मुख्य बाजारपेठेत राजबाबा बिबर बार समोर भांडण झाले. त्यानंतर अश्वर उर्फ डंगम पुरुषोत्तम मोसकर, वय २९ वर्ष, रा. वॉर्ड नं. २, मिलन चौक, चनकापुर, अनिकेत संघसेवक वासनि, वय १८ वर्ष, रा. वॉर्ड नं. ४, खापरखेडा, पिपुष हिरामण पाल, वय २० वर्ष, रा. वॉर्ड नं. ३, खापरखेडा, सुमिल रामदास वाघधरे, वय ४२ वर्ष, रा. वॉर्ड नं. २, चनकापुर, खापरखेडा यांनी दगडी चाळीत जाऊन तडीपार आरोपी विक्रम व सुदामा याला मारगण केली. सूड उगवण्यासाठी १ ऑगस्ट रोजी मुख्य बाजारपेठेत गँगवार घडले. दगडी चाळीत मारहाण करणाऱ्या आरोपींना पोलीस उप-आयुक्त कार्यालयात सादर करण्यात आले. सार्वकाळी सर्व आरोपींची तुरुंगत रवानगी करण्यात आली. यापूर्वी डंगमची तुरुंगत रवानगी करण्यात आली आहे.

२ ऑगस्टला रात्री खापरखेडा मुख्य बाजारपेठेतील दगडी चाळ ठोळीच्या हल्ल्यात तलवार, चाकू व इतर शस्त्रांचा वापर करून तीन तरुणांवर प्रणघातक हल्ला चढविण्यात आला. सदर घटनेत हिमांशू कडू, रोहित मेश्राम व रक्षित कासने गंभीर जखमी झाले. मुख्यत दगडी चाळ ठोळीचे टारगेट सुमित व डंगम होते. मात्र ते मुख्य बाजारपेठेत आढळून आले नाही हल्ल्यात हिमांशू, रोहित व रक्षित दगडी चाळ ठोळीचे बळी ठरले.

परिसरात पुन्हा असा अनुचित प्रकार घडू नये, या अनुषंगाने जखमी हिमांशू कडू याच्या घरजवळील खापरखेडा पोलीस कचऱ्याची साठवण पहारा दे आहे.

दगडी चाळ गँगवार प्रकरणात जखमी हिमांशू कडूच्या अजूनही डडन भरच्यावर कुटुंबीयांनी रुग्णालयातून ८ आरोपी अटक होणे शिल्लक ऑगस्ट शनिवारला सुटी आहेत. यादरम्यान गंभीर घेतली आहे.

८ वर्षांची कायदेशीर लढाई जिंकुनही ८ महिन्यांपासून शेतकऱ्याला रस्ता मिळेलना!

दै. सिंहवाणी वृत्त, कोदामेंडी-किशोर साहू

५ जुलै २०१८ पासून सुरू असलेली रस्त्याची कायदेशीर लढाई १५ ऑक्टोबर २०२५ ला कितल्यानंतर म्हणजेच तब्बल ८ वर्षांनंतर रस्त्याची कायदेशीर लढाई जिंकल्यानंतर, आज शनिवार (ता. ८ ऑगस्ट) ८ महिन्यांच्या कालावधी लोटूनही शेतकरी रस्त्यापासून वंचित आहे.

याबाबत सविस्तर वृत्त असे की, ५ जुलै २०१८ रोजी शेतात येण्या जाण्याच्या रस्ता अडविल्याची तक्रार अर्ज मौर्य तहसील कार्यालयात येईना येथील वादी शेतकरी मारोतराव नामदेव गजभोरे यांनी सादर करून त्यात नमूद केले की, वादी यांची शेती पहन ४९ अंतर्गत मौजा येईना येथे भू.क. १५ क्षेत्र २.५८ हेक्टर आर असून सदर शेतामध्ये येण्या - जाण्याच्या रस्ता प्रतिवादी घनी येथील रहिवासी व शेती येईना येथे येथील नागेखर राममुर्ती विडीयाला यांनी अडविलेला आहे.

प्रतिवादी यांची शेती भू.क. १३ /१ व १४ असून प्रतिवादी यांच्या गट क्रमांक १५ या शेत जमिनीला पूर्वीपार वडिलोपार्जित शेत वडिवाटीच्या रस्ता भूमापन क्रमांक १३ मध्ये असलेल्या धुजावजवळ गट क्र. १४ व १५ चे मध्यभागानुसार संयुक्त धुजावे पूर्व - पश्चिम आहे. वादी गजभोरे यांच्या जमिनीतून धुजावे पूर्व - पश्चिम आहे. वादी गजभोरे यांच्या जमिनीतून धुजावे पूर्व - पश्चिम आहे. वादी गजभोरे यांच्या जमिनीतून धुजावे पूर्व - पश्चिम आहे. वादी गजभोरे यांच्या जमिनीतून धुजावे पूर्व - पश्चिम आहे.

असलेला शेत वडिवाटीच्या रस्ता प्रतिवादी यांचे पलीचे नावाने असलेली शेती भूमापन क्रमांक १३ मध्ये असलेल्या धुजावे जवळून भूमापन क्रमांक १४ व १५ लगत नागेखर उडीत केलेला रस्ता हा कायदेशीर अधिकाराखेरीज असल्याने तो त्वरित पूर्ववत प्रतिवादी यांनी आपल्या खर्चाने करावा तसेच सक्षम दिवाणी न्यायालयाच्या आदेशाखेरीज प्रतिवादी किंवा त्यांचे नातेवाईक कुटुंबातील व इतर यांनी वादी यांच्या वडिवाट शेत रस्त्याला कोपत्याही प्रकारच्या अडथळा भविष्यात करू नये यासाठी प्रतिवादी यांना याद्वारे मनाई देण्यात आला अन्यथा प्रतिवादी हे भारतीय दंड संहितेच्या कलम १८८ अंतर्गत कायदेशीर कारवाई पास राहतील, असेही नमूद करण्यात आले.

याबाबत तहसील कार्यालय मौर्य येथील नायब तहसीलदार टी एस दिशेवर यांनी चौकशी करून १३ जुलै २०२५ ला वादी यांच्या बाजूने आदेश पारित केला. आदेशात त्यांनी नमूद केले की, अंदाजे १० ते १२ फूट रुंदीच्या वादी यांच्या वडिलोपार्जित, परंपरागत व पूर्वीपार अस्तित्वात

असलेला शेत वडिवाटीच्या रस्ता प्रतिवादी यांचे पलीचे नावाने असलेली शेती भूमापन क्रमांक १३ मध्ये असलेल्या धुजावे जवळून भूमापन क्रमांक १४ व १५ लगत नागेखर उडीत केलेला रस्ता हा कायदेशीर अधिकाराखेरीज असल्याने तो त्वरित पूर्ववत प्रतिवादी यांनी आपल्या खर्चाने करावा तसेच सक्षम दिवाणी न्यायालयाच्या आदेशाखेरीज प्रतिवादी किंवा त्यांचे नातेवाईक कुटुंबातील व इतर यांनी वादी यांच्या वडिवाट शेत रस्त्याला कोपत्याही प्रकारच्या अडथळा भविष्यात करू नये यासाठी प्रतिवादी यांना याद्वारे मनाई देण्यात आला अन्यथा प्रतिवादी हे भारतीय दंड संहितेच्या कलम १८८ अंतर्गत कायदेशीर कारवाई पास राहतील, असेही नमूद करण्यात आले.

उपजिल्हाधिकारी यांनी प्रतिवादी विडीयाला यांचे अपिल फेटाळत त्यांनी रचलेल्या कविता आजही रसिक मनोहर कायम आहे. गोविंददास या नावाने त्यांनी रचलेल्या कविता आजही रसिक काव्यप्रेमींना पावने घालतात. भावबंधन, प्रेमसंन्यास, राजसंन्यास, पुण्यप्रभावआणि पारित केलेला १३ जुलै २०२० चा आदेश कायम ठेवला. त्यानंतर प्रतिवादी विडीयाला यांनी निवासी उपजिल्हाधिकारी यांच्या आदेशाच्या विरोधात हायकोर्टात अपील दाखल केले व शेवटी १५ ऑक्टोबर २०२५ ला हायकोर्टातून अपील मागे घेतले. तहसील कार्यालयातील १३ जानेवारी २०२६ पत्रानुसार, १३ जुलै २०२० ला पारित झालेल्या आदेशानुसार वादी गजभोरे यांच्या रस्ता मोकळा करून देण्यासाठी चाचेर मंडळ अधिकारी श्रीमती काळे यांनी १० मार्च २०२६ व २२ मे २०२६ ला मोकळा चौकशी केली.

पंचनामा करताना वादी गजभोरे, प्रतिवादी विडीयाला, उपसरणी धनराज हारोडे, नायब तहसीलदार योगिता दाराडे, मंडळ अधिकारी योगिता काळे, ग्राम पंचायत अधिकारी गजानन पारधी, कोतवाल रोशन खेरगडे, वनरक्षक एन के मेश्राम सह लागतचे शेतकरी हंसराज घराजे, रंजीत धिवर्तडे, विठ्ठल महल्ले, रुशेण गजभोरे उपस्थित होते. मात्र आज शनिवार आठ ऑगस्टला आठ वर्षे व आठ महिने लोटूनही कायदेशीर लढाई जिंकण्याची वादी मारोतराव गजभोरे हे रस्त्यापासून वंचित असून, अजूनही रस्ता मोकळा झालेला नाही हे विशेष!

"संगीत मस्त्यंगका" या नाटकाच्या अपूर्व यशानंतर ज्येष्ठ नाट्यदिग्दर्शक प्रभाकर ठेंगडी या नाटकाचे दिग्दर्शन करीत आहेत. नागपुरातील मध्यप्रदेश एज्युकेशन सोसायटीने या नाटकाची निर्मिती केली असून मोहन नाहातकर निमित्त आहेत. या नाटकात मनीष मोहरील (सुधाकर), यमिनी पाषाण (सिंधू), मुकुंद वसुले (तळीराम), रोहिणी मोहरील (गणेश), गुणवंत घटवाडी (रामलाल), विनोद तुंबडे (प्रभाकर) याशिवाय नारायण जोशी, विनोद काळे आदींच्या भूमिका आहेत. नाटकाचे नेपथ्य सतीश काळबाडे यांचे असून प्रकाश योजना किशोर बत्तासे यांनी आहे. लालाजी श्रीवास रंगभूषा करतील तर ध्वनिसंयोजन बंडू पदम यांचे आहे. पायथंबिनीची योजना अजिंक्य इंदने करतील. या नाटकातील पदनाम अजय वेखडे (व्हायोलीन), पिंपळे (ऑर्गन) आणि मोरेश्वर दहासहस्र (तबला) यांची संगती लाभणार आहे.

दिवंगत ज्येष्ठ पत्रकार लक्ष्मणराव जोशी, टी. बी. गोल्हर, विराग पाचपोर आणि मिलिंद ठेंगडी यांना श्रद्धांजली देण्यासाठी आज प्रेस क्लबमध्ये संयुक्त शोकसभा

दै. सिंहवाणी वृत्त, नागपूर
मार्मिक आदरांजली "शब्द ज्योते शस्त्र होते, विचार ज्योते दीप होते... विदर्भाच्या आणि महाराष्ट्राच्या पत्रकारितेचा सुवर्णकाळ समृद्ध

करणाऱ्या या चारही तपस्वी पत्रकारांनी आपल्या लेखणीने समाजाला नेहमीच जागृत ठेवले." बातम्यांच्या गर्दीत सत्याचा शोध घेणारे एल. टी. जोशी, रेश्माच्या सोमेवरकर प्रज्ञांनना वाचा फोडणारे विराग पाचपोर, वृत्तपत्राचा दर्जा जणवारे टी. बी.

गोल्हर आणि तत्त्वज्ञ विचारांची बेरणी करणारे मिलिंद ठेंगडी या चारही ज्ञानोपासकांच्या जाण्याने मराठी व इंग्रजी पत्रकारिता जगात निर्माण झालेली पोकळी कधीही भरू न येणारी आहे. या दिवंगत ज्येष्ठ पत्रकार लक्ष्मणराव जोशी, टी. बी.

नागपूर यांच्या वतीने प्रेस क्लब सभागृहात होणाऱ्या या शोकसभेच्या अध्यक्षस्थानी राज्यचे मुख्य माहिती आयुक्त राहुल पांडे राहतील. आमदार संजय भेंडे, डॉ. गिरीश पांडे, प्रकाश मेघे, सुधीर पांडे, विजय जावईकर, किशोर लिवारी, डॉ. श्रीपाद पवारचंद जोशी, प्रफुल्ल गुडघे, प्रमती पाटील, प्रदीपकुमार मैत्र हे यावेळी शोकसंवेदना व्यक्त करतील.

रतनगड भेट : एक संस्मरणीय प्रवास

सह्याद्रीचे रांगडे रुप, सह्याद्रीचे राकटपणा, सह्याद्रीचे कातळकडे आणि त्यांचा कणकरण्याणा अनुभावचा असेल तर कोडे जावे? अर्थात 'सह्याद्रीचे रत्न' म्हणून ओळखला जाणारा अहमदनगर जिल्ह्यातील अकोले तालुक्यात आजोबा पवतरांगित समुद्रासपाटीपासून 5366 फूट उंच असणारा रतनगड. हा किल्ला शिवाजी महाराजांनी सन १६६० मध्ये जिकला. सुरत लुटानंतर परतताना शिवाजीराणी या किल्ल्याचा आश्रय घेतला. ही माहिती घेऊन हा गड प्रत्यक्ष पाहण्याचा योग दिनांक ११ सप्टेंबर २०२२ रोजी आला. निमित्त होते अर्थातच 'स्वयंज्यु ट्रेकर' शिखर, जे शिक्षक बंधू-भगिनींसाठी गड किल्ल्यांची सफर घडवण्याचे काम करत. दिनांक २० सप्टेंबर २०२२ रोजी गुरुच्या माध्यमातून रात्री साडेहा वाजता प्रवास सुरू झाला. शिक्कापूरहून पन्नास सीट असणारी एक बस व शिखर येथून ५० सीट असणारे एक बस अशा साधारण १०० ट्रेकर्सचा प्रवास सुरू झाला. माजे ओळफटा तालुका गड या ठिकाणी सर्वांनी चहापणी घेऊन पुढीला प्रवासास सुरुवात केली. संपूर्ण रात्रभर प्रवास असल्याने गडाच्या झुजावर काकांना सुरक्षिततेबाबत सूचना सांगितल्या. पुढे संगमनेर मागे अंकोले आला प्रवास करून पुढे भंडारदा धरणाला वळसा घालून प्रवास चालू केला. तत्पूर्वी त्या मार्गे प्रवास करताना वननिष्ठागणी परवानगी आवश्यक असते ती घेतली व पुढील प्रवास सुरू झाला. सकाळी साधारण सहा वाजता

आम्ही 'रतनवाडी' या गावामध्ये पोहोचलो. रतनवाडी हे आणि त्यांचा कणकरण्याणा अनुभावचा असेल तर कोडे जावे. अर्थात 'सह्याद्रीचे रत्न' म्हणून ओळखला जाणारा अहमदनगर जिल्ह्यातील अकोले तालुक्यात आजोबा पवतरांगित समुद्रासपाटीपासून 5366 फूट उंच असणारा रतनगड. हा किल्ला शिवाजी महाराजांनी सन १६६० मध्ये जिकला. सुरत लुटानंतर परतताना शिवाजीराणी या किल्ल्याचा आश्रय घेतला. ही माहिती घेऊन हा गड प्रत्यक्ष पाहण्याचा योग दिनांक ११ सप्टेंबर २०२२ रोजी आला. निमित्त होते अर्थातच 'स्वयंज्यु ट्रेकर' शिखर, जे शिक्षक बंधू-भगिनींसाठी गड किल्ल्यांची सफर घडवण्याचे काम करत. दिनांक २० सप्टेंबर २०२२ रोजी गुरुच्या माध्यमातून रात्री साडेहा वाजता प्रवास सुरू झाला. शिक्कापूरहून पन्नास सीट असणारी एक बस व शिखर येथून ५० सीट असणारे एक बस अशा साधारण १०० ट्रेकर्सचा प्रवास सुरू झाला. माजे ओळफटा तालुका गड या ठिकाणी सर्वांनी चहापणी घेऊन पुढीला प्रवासास सुरुवात केली. संपूर्ण रात्रभर प्रवास असल्याने गडाच्या झुजावर काकांना सुरक्षिततेबाबत सूचना सांगितल्या. पुढे संगमनेर मागे अंकोले आला प्रवास करून पुढे भंडारदा धरणाला वळसा घालून प्रवास चालू केला. तत्पूर्वी त्या मार्गे प्रवास करताना वननिष्ठागणी परवानगी आवश्यक असते ती घेतली व पुढील प्रवास सुरू झाला. सकाळी साधारण सहा वाजता

मनीषा विरवास साकोरे पन्हाडवाडी

गुड यांच्यासोबत प्रवास करताना अतिशय आनंद होत होता. रस्त्यामध्ये अनेक गुराखी आपली गुरे राखताना भेटले. त्यांच्याशी बोलेण झाल्यावर कळते की जंगलातून गडावर जात असताना अनेक फसव्या वाटा असून सर्वांनी सोबत एकत्र प्रवास करावा. त्यासाठी अनेक खुणांचा संदर्भ लक्षात घेऊन गडाकडे वाटचाल करावी. एक टेकडी पार केल्यानंतर समोर राखणामोदर रतनवाडी येथे सुमारे १२०० वर्षांपेक्षा जुने हेमाडपंथी अमृतेश्वराचे मंदिर होते. अकराव्या शतकात झांज राजांनी बारा नव्यांच्या उमापार जी बारा मंदिरे बांधली त्यातील प्रत्येक उगमाजवळील हे अमृतेश्वर मंदिर. येथूनच प्रवासाची नवी उगम पावते. त्या मंदिरात जाऊन भावना शंकराचे दर्शन घेतले. मन अतिशय प्रसन्न झाले. ट्रेकर्सची संख्या जास्त असल्यामुळे मंदिर परिसरातच सर्वांना गड परीक्षणबाबत, प्रवासातील धोखांड्याबाबत, फसव्या वाटांबाबत वाटाड्याच्या माध्यमातून व आयोजकाच्या माध्यमातून सूचना देण्यात आल्या. आता मात्र खऱ्या अर्थाने रतनगडाच्या दिशेने सर्वांनी कूच केले. रतनगड हा रतनवाडीतून साधारणपणे साडेसाह किलोमीटरावर दूर असून संपूर्ण प्रवास हा माऊन व जंगलातून आहे. त्यासाठी जवळपास तीन ते चार तास लागतात. अनेक नामोढी वळणे जनावरांनी चढावयास जाताना व वेताना तयार झालेल्या वाटा विविध प्रकारचे परिचित व अपरिचित

खुणा आहेत. अशा खुणांचा शोध घेत आम्ही पुढील पायपीट चालू देवली. जंगलाच्या मध्यभागी गेल्यावर आम्हाला थंडापर सराबत विकणाऱ्या लोकांचे स्टॉल असणारे ठिकाण लागले. जीवाला हावसे वाटले. कारण जवळपास चार किलोमीटर पायी प्रवास आम्ही केला होता. चालण्याची एवढी सवय नसल्यामुळे शरीर थकून गेल्यासारखे वाटत होते. परंतु त्या ठिकाणी लिंबू बसवत पिल्ल्यावर मला पुन्हा उभारी मिळली. गडावर जाणारी वाट विचरून आम्ही पुन्हा एकदा पुढे मार्गस्थ झालो. जंगलात असणारी विविध झाडे, वेली, विविध प्रकारचे पक्षी, छोट्या प्राणी यांचे निरीक्षण करत पुढे पुढे चालत राहिलो. आता खऱ्या अर्थाने चढण्याची वाट चालू झाला तेव्हा समजले आता गडावर जाणाना योग्य वाटेने आण प्रवास करत आहोत. पुढे गेल्यावर गडाचा बराचसा भाग दिसू लागला. आकाशाच्या दिशेने झेपणारे कातळकडे, त्यातूनही वाट काढत गड चढणारे आम्हाचे सोबती, मुर्त्यांच्या रांगेप्रमाणे भासणारे दृश्य मन भारवून टाकत होते. खडकात कोरलेल्या पायऱ्या, ज्या ठिकाणी पायऱ्यावरून गड चढणे अशक्य आहे अशा ठिकाणी लोखंडी पायऱ्यांचे निम्ने,

दिसणे आता बंद होत असून केव्हाही पाऊस येऊ शकतो असे समजले. त्यामुळे आम्ही सुरुवातीला गंधरा बुरुज अर्थात राणीचा हुडा, त्याच्याजवळ असणारे पिण्यायोग्य पाण्याचे टाके, शेजारी असणारा एक नदी व शिवलिंग यांचे दर्शन घेतले. जवळच कड्यात कोरलेल्या गुहेत गडाची देवता रत्नादेवी तांदळा आहे. कळव्याई, रत्नाबाई व कात्राबाई अशा तीन बहिणी येथील तीन डोंगरावर वास्तव्य करत होत्या अशी आख्यायिका आहे. त्यामुळेच कळव्याई शिखर या गडावरून अगदी स्पष्ट दिसत होते. सर्वात शेवटी गडाच्या माथ्यावर नेढे नावाचे नैसर्गिक छेदकातून तयार झालेले एक भूक आहे. त्या ठिकाणी अतिशय थंड हवा वाहत असल्याचे जाणवले. त्या क्षणी अतिशय लख्ख प्रकाश करत कानठाळ्या बसवणाऱ्या विजेचा कडकडाट झाला. गडावर दगांची गर्दी झाल्यामुळे काही दिसत नव्हते. सर्वजण घाबरून गेले. फक्त आता लवकरात लवकर गड उतरून खाली चला अशा सूचना ऐकू आल्या. आम्ही सर्वजण एकमेकांच्या आघाराने गडावरून खाली येण्याचा प्रयत्न करत होतो. डोळ्यांपुढे विजेचा लख्ख प्रकाश व कडकडाट दिसत होता. अशा भयदायी वातावरणात आम्ही पुन्हा परतीच्या मार्गाने गड उतरून खाली आलो. सर्वांचा चेहेरा एकच विषय होता तो म्हणजे थोडक्यात वाचलो. पुढे परतीचा पायी प्रवास करत योग्य पायवाटा शोधत आम्ही

परत रतनवाडी येथे ज्या ठिकाणी सहकारी सोबत झालेली त्या ठिकाणी आलो. आम्हाला भंडारदरा जलाशय पाहायचा असल्यामुळे ती एक उत्कृष्टता मनामध्ये होतीच. परंतु बराच वेळ झाला तरी गाडीतील अनेक सहकारी गाडीपाशी पोहोचले नसल्याची जाणीव झाली. सर्वजण गाडीत बसल्यावर कोण कोण सहकारी अजून आले नाहीत याची खात्री केल्यावर समजले की सुमारे दहा-बारा लोक अजून मार्गेच राहिले आहेत. त्यांना मोबाईलवर संपर्क करण्याचा प्रयत्न केला पण नेटवर्कअभावी ही शक्य झाले नाही. पुन्हा मनात वेगळच संशय याला सुरुवात झाली. काय करावे तेही समजले. शेवटी चार-पाच सहकाऱ्यांनी मनाची तयारी करून पुन्हा गडाच्या दिशेने जाऊन गडाची येण्याचे ठरवले. अंधाराची चाळल लागल्यामुळे मनात भीती, संशय असताना पुन्हा गडाच्या दिशेने शोशाशय सुरू झाली. प्रत्येक पर्यटकाकडे विचारपूस चालू होती. अशा परिस्थितीत दुसऱ्या वाटेने आलेल्या पर्यटकांकडे विचारपूस केल्यावर समजले की तुमचे दहा-बारा लोक वाट चुकलेले असून या दुसऱ्या वाटेने येत असून अतिशय थकलेली आहेत. परंतु ते सुखरूप आहेत. हा निरोप मिळाल्यावर सर्वांनी सुटकेचा निःश्वास सोडला. शोधाशोध करायला गेल्याने निरोप कळवण्यासाठी मोबाईलच्या वापरावर नेटवर्कअभावी मर्यादित ठेवत होत्या. परंतु त्याचोच पकाने चौकशी केल्यावर त्यांना सर्व वृत्तांत सांगितला व परत वेगळ्या सांगितले. आम्ही गाडीपाशी आल्यावर ते सर्व सहकारी दोन तासांतून ते गाडी पोहोचले. घडलेल्या सर्व प्रसंग आम्हांपुढे विशद केला. मोबाईलमध्ये फोटो

काढण्याच्या नादात बसले लावल्या होत्या त्या ठिकाणी आलो. आम्हाला भंडारदरा जलाशय पाहायचा असल्यामुळे ती एक उत्कृष्टता मनामध्ये होतीच. परंतु बराच वेळ झाला तरी गाडीतील अनेक सहकारी गाडीपाशी पोहोचले नसल्याची जाणीव झाली. सर्वजण गाडीत बसल्यावर कोण कोण सहकारी अजून आले नाहीत याची खात्री केल्यावर समजले की सुमारे दहा-बारा लोक अजून मार्गेच राहिले आहेत. त्यांना मोबाईलवर संपर्क करण्याचा प्रयत्न केला पण नेटवर्कअभावी ही शक्य झाले नाही. पुन्हा मनात वेगळच संशय याला सुरुवात झाली. काय करावे तेही समजले. शेवटी चार-पाच सहकाऱ्यांनी मनाची तयारी करून पुन्हा गडाच्या दिशेने जाऊन गडाची येण्याचे ठरवले. अंधाराची चाळल लागल्यामुळे मनात भीती, संशय असताना पुन्हा गडाच्या दिशेने शोशाशय सुरू झाली. प्रत्येक पर्यटकाकडे विचारपूस चालू होती. अशा परिस्थितीत दुसऱ्या वाटेने आलेल्या पर्यटकांकडे विचारपूस केल्यावर समजले की तुमचे दहा-बारा लोक वाट चुकलेले असून या दुसऱ्या वाटेने येत असून अतिशय थकलेली आहेत. परंतु ते सुखरूप आहेत. हा निरोप मिळाल्यावर सर्वांनी सुटकेचा निःश्वास सोडला. शोधाशोध करायला गेल्याने निरोप कळवण्यासाठी मोबाईलच्या वापरावर नेटवर्कअभावी मर्यादित ठेवत होत्या. परंतु त्याचोच पकाने चौकशी केल्यावर त्यांना सर्व वृत्तांत सांगितला व परत वेगळ्या सांगितले. आम्ही गाडीपाशी आल्यावर ते सर्व सहकारी दोन तासांतून ते गाडी पोहोचले. घडलेल्या सर्व प्रसंग आम्हांपुढे विशद केला. मोबाईलमध्ये फोटो

भारतीय शिक्षणव्यवस्थेचे भयान वास्तव की, पालकांच्या मानसिकतेचा बदलता आरसा!

माणसाचा जन्मच समस्त्यातून झालेला असतो. त्यामुळे माणूस म्हटलं की समस्या असणारच. माणूस आणि समस्त्याचे नाते अतुट आहे. जोपर्यंत जीवनात आहे, तोपर्यंत लहान-मोठ्या अडचणी आणि संघर्ष माणसाच्या मागे असतातच. ही एक नैसर्गिक आणि अटळ बाब आहे, जिथे प्रत्येक व्यक्तीला कधी ना कधी वेगवेगळ्या आव्हानांचा सामना करावाच लागतो. जगात कितीही समस्या किंवा प्रश्न असले, तरी त्या सर्वांनी उरारे शिक्षणामध्येच दडलेली आहेत. शिक्षण हीच सर्व प्रकारच्या विकासाची गुरुकिल्ली आहे. त्यामुळे शिक्षण क्षेत्रात त्यादिशेने काम करणे अत्यंत आवश्यक आहे.

दिला जातो, तोच समाज प्रगतिशील बनतो आणि पुढे जातो. शिक्षण माणसाला केवळ नोकरी शोधाण्यासाठी नोकरी देणारा आत्मनिर्भर बनविणे. शिक्षण हे ओझे नव्हे, आनंद असावा. मुलांवर अत्यासाचे ओझे न लावता शिक्षण हा आनंददायी प्रवास बनविला पाहिजे. करिअरमध्ये यशस्वी होण्यासाठी पाठोपठोपास स्वतःच्या आवडीच्या क्षेत्रावर लक्ष केंद्रित करायला पाहिजे. पण देशातील शिक्षण व्यवस्थेचे धक्कादायक वास्तव निती असावयाच्या अहवालातून समोर आले आहेत. त्यामुळे भारतातील शाळा शिक्षण व्यवस्थेसमोर दोन मोठी आव्हाने उभी ठाकली आहेत. एकीकडे प्राथमिक शिक्षण प्रवेश घेणाऱ्या प्रत्येक दहा विद्यार्थ्यांपैकी सुमारे चार विद्यार्थी बारावीपर्यंत पोहोचत नाहीत, तर दुसरीकडे २०१७-१८ ते २०२२-२३ या पाच वर्षांत देशातील शाळांची संख्या सुमारे १२ हजारांनी कमी झाली आहे. याबून धक्कादायक म्हणजे, एक लाखहून अधिक शाळा एक शिक्षकी तर ७,९९३ शाळांमध्ये एकही विद्यार्थी नाही. विद्यार्थी संख्येकडे शाळांची कमी झाली नसून कमी पटसंख्येच्या शाळांचे विवोनीकरण, शाळांचे

पुनर्गठन आणि एकात्मिक शाळा उभारण्याच्या धोरणामुळे झाली असल्याचे निती आयोगाच्या शल्लेख शिक्षणावरील अहवालात नमूद करण्यात आले आहे. देशात आज १४.७१ लाख शाळांमध्ये २४.६९ कोटीहून अधिक विद्यार्थी शिक्षण घेत आहेत. प्राथमिक स्तरावर शिक्षणाची उपलब्धता मोठ्या प्रमाणात वाढली असली, तरी माध्यमिक आणि विशेषतः उच्च माध्यमिक स्तरावर विद्यार्थ्यांचे संक्रमण प्रमाण ९८.४ टक्के असून ते देशातील सर्वोच्च मान्यतांक एक आहे. मुर्त्यांच्या रांगेप्रमाणे दहावीपर्यंत विद्यार्थी टिकवून ठेवण्याचा महाराष्ट्राची कामगिरी

चांगली आहे. मात्र, दुसरीकडे माध्यमिक आणि उच्च माध्यमिक स्तरावर शिक्षक-विद्यार्थी गुणोत्तर ३७:१ आहे. राष्ट्रीय शिक्षणाच्या तुलनेत हे प्रमाण जास्त मानले जाते. देशातील शाळांची रचना असमतोले असल्याचे अहवालात नमूद करण्यात आले आहे. एकतंत्रीय प्रणाली शाळांमध्ये ५० पेक्षा कमी विद्यार्थी आहेत. त्यामुळे शाळा कमी झाल्या आहेत. राष्ट्रीय शैक्षणिक धोरण २०२० उलटून इयत्ता पहिली ते बारावीपर्यंतच्या एकात्मिक शाळा व शाळा समूह उभारण्याची शिफारस करण्यात आली आहे. यामुळे विज्ञान प्रयोगशाळा, वाचनालय, संगणक सुविधा व विषयवस्तु शिक्षक सर्व विद्यार्थ्यांना समानतेने देण्याचा उद्देश आहे. ज्या शाळांमध्ये विद्यार्थी शिकत आहेत, त्या शाळांचा दर्जा काय आहे? या प्रश्नाचे उत्तर शोधण्याशिवाय भारतीय शिक्षणव्यवस्थेचे खरे चित्र समोर येणार नाही. भारतातील शिक्षणव्यवस्थेची चर्चा झाली की आपण प्रवेशद्वार, गळती, शिक्षकांची संख्या आणि नवीन शाळा या आकडेवारीवर भर देतो. केंद्र सरकारने प्रसिद्ध २०२५-२६ अहवालातही अशीच अनेक सरकारात्मक चित्रे दिसतात. शाळाबाह्य विद्यार्थ्यांची संख्या

कमी झाली आहे, शिक्षक-विद्यार्थी गुणोत्तर सुधारले आहे, डिजिटल सुविधा वाढल्या आहेत आणि राष्ट्रीय शैक्षणिक धोरण-२०२० योग्य दिशेने जात असल्याचे चित्र समोर येते. पण या अहवालात दडलेला एक आकडा मात्र गंभीर विचार करायला भाग पाडतो. गेल्या दोन वर्षांत सरकारी शाळांमधून तब्बल ८६ लाख विद्यार्थी कमी झाले, तर जवळपास तेवढेच विद्यार्थी खासगी शाळांकडे वळले. ही केवळ आकडेवारी नाही; हा भारतीय पालकांच्या बदलत्या मानसिकतेचा आरसा आहे. आपण बहुतेक पालकांची एक अशी धारणा झाली आहे की, मुलांचे भविष्य घडवायचे असेल अतः खाजगी शाळाच हवी. ही धारणा पूर्णपणे खरी आहे की नाही, यावर मतभेद असू शकतात; पण ही धारणा तयार झाली आहे, हे नाकारता येत नाही. विशेष म्हणजे, ही केवळ श्रीमंत कुटुंबांची निवड राहिलेली नाही. ग्रामीण भागातील, शेतकरी, कामगार आणि निम्न मध्यमवर्गीय कुटुंबांची मोठ्या आर्थिक दृष्टीने मुलांना खाजगी शाळेत पाठवायचे आहेत. कारण त्यांना वाटते की, शिक्षण हा खर्च नाही; तर मुलांच्या परिष्काराची गुंतवणूक आहे. याचेवेली युडाडि अहवालातील आणखी काही आकडे आपल्याला अवस्थ करत आहेत.

प्राथमिक शिक्षणात प्रवेश घेणाऱ्या विद्यार्थ्यांपैकी केवळ ५९.९ टक्के विद्यार्थी बारावीपर्यंत पोहोचतात. तर माध्यमिक शाळांमध्ये ७१.७ टक्के आहेत. शाळांमध्ये विद्यार्थ्यांची संख्या कमी होण्यामागे शाळांचे एकत्रीकरण हेही एक कारण सांगितले जाते. प्रत्येक शाळा कायमचा वापर हा त्यामागील उद्देश असला, तरी ग्रामीण आणि दुर्गम भागात त्यांचे

वेगळे परिणाम होताना. गावातील शाळा बंद झाली की, लहान मुलांना अधिक अंतर पार करावे लागते. अनेक मुलांसाठी हेच अंतर शिक्षण सोडण्याचे कारण ठरते. त्यामुळे शाळांचे नियोजन करणे केवळ खर्चाचा विचार पुरेसा नाही; सामाजिक परिणामांचा विचारही तितकाच आवश्यक आहे. राष्ट्रीय शैक्षणिक धोरण-२०२० ने कोटिलक्षांधारित, अनुभवाधारित आणि विद्यार्थ्यांकटित शिक्षणाची दिशा ठरविली आहे. परंतु कोणतेही धोरण कायदावर यशस्वी ठरत नाही; ते विद्यार्थ्यांच्या आयुष्यात बदल घडवते तेव्हा त्यांचे यश सिद्ध होते. म्हणूनच शिक्षणाचे मूल्यमापन केवळ प्रवेशद्वार, गळती किंवा पायापुढी सुविधांवर न करता विद्यार्थ्यांच्या शिकण्याच्या गुणवत्तेवर, रोजगारक्षमतेवर आणि व्यक्तिमत्त्व विकासावर झाले पाहिजे. आज भारतीय शिक्षणव्यवस्थेसमोरचा सर्वात मोठा प्रश्न सरकारी शाळा किती आहेत? हा नाही; तर सरकारी शाळांवर समाजाचा विभावस किती आहे? तर तो हा आहे की, शाळांमध्ये विद्यार्थी आहेत, त्या शाळांवर पालकांचा विभावस अजूनही टिकून आहे का? या प्रश्नाचे उत्तर शोधण्याशिवाय भारतीय शिक्षणव्यवस्थेचे खरे चित्र समोर येणार नाही.

खरच, आयुष्पात मोठे धडे
हीने मोठ्या माणसाकडूनच
मिळतात असे नाही. अनेकदा
साथी माणसे, साथे प्रसंग आणि
साथ संवादा अपयशाल्या
आयुष्मावसासाठी प्रेरणा देऊन
जाऊत. आजही त्या फळ
विक्रयत्यांना निगमास चेहरा,
त्याने दाखविलेल्या विश्वास
आणि "सर, पुस्तक घेऊन
जाऊ, ..." हे शब्द मनात कायमचे
कोरले गेले आहेत.

वाचन ही केवळ घडवण नाही,
तर ती माणसाला घडवणारी
संस्कृती आहे. आणि ही
संस्कृती जिवंत ठेवण्यास प्रत्येक
माणूस प्रत्येक पुस्तक आणि
प्रत्येक वाचक समाजासाठी
अशेषा करिण आहे.

त.क.मुद्गम त्या मुलाचा फोटो
काढला नाही.

- पंचवटी, काटोल
जि. नागपूर